

[Knud Lind]

bagmand holder sig for fin til personligt at deltage i de lovovertrædelser, som pågældende opfordrer mindreårige til at deltage i.

VS spiller en nærmest grotesk, hyklerisk dobbeltrolle i spørgsmålet om andre folks børn. På den ene side stiller man stribevis af beslutningsforslag. På den anden side smider man benzinen på det voldelige bål i sin ideologiske formørkelse. Der bliver man urealistisk, fordi man bruger alle midler, selv børnene, i kampen mod demokratiet og det etablerede samfund. Vi ønsker ikke dette anarkistiske VS-samfund. Vi ønsker at opretholde den for samfundet og ikke mindst familien så gode og vigtige kernefamilie.

Hr. Wilhjelms taler om, at inden 3-4 års alderen har 95 pct. af børnene været udsat for vold. Tror hr. Wilhjelms, at det tal vil dale, hvis revselsesretten bortfalder? De familier, hvor den egentlige vold opstår, har været der hele tiden, og den vold vil være der, også selv om revselsesretten forsvandt.

Det mest positive ved VS' lovbygger er, at det er et tegn på, at det er ved at blive forår, når haglbyggerne sætter ind her.

Hr. Wilhjelm's forslag vil ikke nedbryde kernefamilien, mener justitsministeren og er nærmest glad for forslaget. Ja men hvorfor bekender ministeren så ikke kulør, så vælgerne virkelig kan se, hvor justitsministeren står? Men regn ikke med fremskridtspartiets støtte.

Wilhjelms (VS):

Hr. Knud Lind demonstrerede sine iagttagelsessevner og sin troværdighed som vidne her forleden dag, men med 5 minutter til rådighed til mange væsentlige ting, jeg ikke fik svaret på, får man have mig undskyldt, at jeg lader de kuriositeter ligge.

Det bliver mest vedrørende udtalelser i første runde, jeg ikke nåede at svare på. Jeg vil dog sige i anledning af fru Lis Møllers indlæg i anden runde, at jeg er ganske enig, når det drejer sig om udviklingen i hustruvold. Det er sikkert registreringerne osv., der har ændret sig. Efter de bemærkninger, der er faldet, tror jeg heller ikke, vi er så uenige, når det drejer sig om vold over for børn.

Ministerens - det fik jeg ikke kommenteret før - var inde på ideen om en slags børneombudsmand og sagde, at det var man ikke så fremmed for, men sekretariatet var ned-

lagt. Ja, og det er beklageligt. Her var der opsamlet en viden om de ting, og så nedlægger man det. Derefter begynder man i øvrigt at fundere på, om man skal have sådan en institution. Det er ikke særlig smart. Desværre var vi ikke hurtige nok til at få debatten inden da. Vi var nu fremme med forslagene. Det siger også noget om hr. Knud Linds iagttagelsessevne, når han taler om foråret og lovbyggerne. Både vores retsplejelovbygger og denne bygger blev faktisk indleveret i oktober måned.

Fru Lis Møller talte om, at man ikke ville have noget, der lignede en børneombudsmand eller et sekretariat, men fru Lis Møller sagde samtidig, at vi skal sørge for, at vi ved al lovgivning tænker på børn. Ja men det er jo lige præcis det, sådan et sekretariat skulle hjælpe til med, at holde os stangen dér, at gøre os opmærksom på, hvornår vi glemmer de ting. I kommissoriet for den norske børneombudsmand står, at man skal holde øje med, at alle de beslutninger, der træffes i samfundet, også bliver anskuet ud fra børnesynspunkter. Det er præcis det, fru Lis Møller ønsker, når det gælder hele lovgivningen. Hun vil altså bare ikke have den institution, som har lige præcis det formål. Det skal overlades til alle os andre som sædvanlig - hvor det altid bliver glemt, som bekendt.

Jeg er glad for fru Lis Møllers bemærkning om, at der ikke er noget som helst i vejen for, tværtimod, at oplysningskampagnen kommer til at gå i gang med det samme, for der ændres intet ved et udvalgsarbejde ved, om volden mod børn er mere eller mindre skadelig. Det ved vi rigeligt om, og det bør faktisk oplyses meget bredt så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg fik ikke kommenteret hr. Torben Lunds indlæg i første runde, men vil da gerne sige, at vi er ikke afvisende over for, at afskaffelsen af revselsesretten muligvis skal formuleres omvendt, som hr. Torben Lund var inde på, formuleres som en pligt til at beskytte imod voldsanvendelse. Hvis det af en eller anden juridisk grund er mere acceptabelt, så lad os da se på det.

Udtalelsen om, at krisecentre kun skal være en mulighed i en rammelovgivning, som det er i bistandsloven, og så må kommunerne i øvrigt selv om det, synes jeg er meget defaistisk. Det er da ikke det, vi gør med bibliotekslov og skolelov og alt muligt andet.